

men derpaa skal jeg ikke for Diebliffet indlade mig — ved Siden af Dødsstraffen sat offentlig Arbeide paa Livstid, saa at der kan vælges derimellem. — I den Regjerings Haand, som har ladet dette Forslag komme til os, kan man vistnok roligt lægge Initiativet til Forslag til Dødsstraffens Afstæffelse, om nogenfinde Forholdene maatte blive af den Natur, at det maatte findes rigtigt at komme med et saadant Forslag. Lad nu dette Lovarbeide faae Lov til at virke, lader os see, hvorledes det derefter vil stille sig, muligt vil det da vise sig, at der af sig selv kan komme Noget frem, der kan tilfredsstille de ærede Forslagsstillere bedre end den nærværende Tilstand. Men jeg for mit Vedkommende siger og siger atter, at det vilde være meget betænkeligt, om man af den blotte Avillie mod Dødsstraffens Anvendelse og af uklare Forestillinger om det formeentlig Uretfærdige og Unødvendige deri, ligeoverfor alle Tiders og Slægters Erkjendelse, vilde gaae hen paa egen Haand at affkaffe den; ja, jeg siger, som det forekom mig der blev antydet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Casse), at man derved saa let vilde udsætte sig for den Vebredelse, at man af Medlidenshed med Morderen glemte Medlidensheden med Offret, glemte, at de rolige og fredelige Borgere dog ere de, der have det første og det største Krav paa Statens Bestyttelse.

Med Hensyn til et Par enkelte af de andre Forslag skal jeg endnu tillade mig at gjøre nogle faa Bemærkninger. Der er ved den samme Materie, som jeg nys dvælede ved, af det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (Nyholm) stillet Forslag med Hensyn til Dødsstraffens Fuldbhændelse. Han foreslaaer, at Naaden, hvorpaa Fuldbhændelsen stæer, skal overlades til nærmere Bestemmelse ved kongelig Anordning. Dette Forslag tiltaler mig; jeg seer ikke nogen væsentlig Betænkelighed ved at gaae ind derpaa, man undgik derved i en Lov som denne, hvor man har gjort saa Meget for at indskrænke Dødsstraffen, og paa en Tid, hvor Alle haabe, at den sjældent vil bringes i Anvendelse, at gjøre Bekjendtskab med en ny Fuldbhændelsesmaade, der har en sørgelig Historie, som indført andetsteds paa en Tid, netop hvor man troede at have en særlig Trang

til Dødsstraffens hyppige Fuldbhændelse; der skal jo desuden i sig selv være Betænkeligheder ved den saaledes paatænkte Fuldbhændelsesmaade, saa at Sagen ogsaa forsaavidtlunde fortjene en nærmere Overveelse. — Det samme ærede Medlem, der har stillet dette Endringsforslag, som jeg saaledes slutter mig til, har stillet nogle andre Endringsforslag, og navnlig under Nr. 7 med Hensyn til offentligt Strafarbeide, et Forslag, som er meget vidtgaaende; der er ganske vist Noget, der kunde tale for dette, men det synes ikke at være alvorligt meent fra det ærede Medlems Side, da han har undladt ved Siden af dette almindelige Endringsforslag at stille de mange andre Endringsforslag, der behøvedes for at gennemføre den Betragtning, hvorfra han gaaer ud. Der er ogsaa i selve Indholdet af Forslaget Noget, som forekommer mig at være besynderligt, nemlig det, at man vil unddrage Repræsentationen al Andeel i Anordningen af denne Straf. Jeg kan vel erkjende, at der bør overlades Administrationen Meget, vistnok Mere end nu, men saaledes ganske at overgive det i Administrationens Haand, uden at Lovgivningsmagten i Henseende til Principerne faaer nogen Indflydelse, synes mig vilde være mindre heldigt. Med Hensyn til selve Forslaget, som det foreligger, skal jeg bemærke, at hvad der tiltaler mig deri, er Ophævelsen af Forskjellen mellem Tugthuustraf og Forbedringshuustraf. Jeg seer lige saalidt som det ærede Medlem, der har stillet Forslaget, nogen Nødvendighed i at bibeholde disse to Arter af Strafarbeide, men finder det derimod simplere og naturligere kun at have een Art af offentligt Strafarbeide og saa give det den ene Værdi, der ligefrem følger af sig selv. Det ærede Medlem fremhævede med Føie, at der ingen virkelig Forskjel er mellem Tugthuustraf og Forbedringshuustraf undtagen med Hensyn til den Regel, som han ikke lagde saamegen Vægt paa, hvilket jeg derimod maa, den nemlig, at Tugthuusfanger ikke kunne behandles efter Isoleringsstyret, hvilket derimod Forbedringshuusfanger kunne. Dette Sidste er efter min Formening netop en Realitetsgrund, hvorfor Adskillelsen mellem Tugthuus- og Forbedringshuusarbeide burde falde bort, saa at man kun faaer med een Art af